

Havre, vil enhver indrømme at de snarere ere for stærke end for svage, da det meste ligger i Leie, og en Deel af min Jord bærer dog Kaps i anden Omgang. At Kapsen ved at saaes paa samme Stykke Jord efter faa Aars Forløb aftager i Frugtbarhed ligesom Kløver og Urter indrømmer jeg, men det er dog ingen Grund til at forsmaae en saadan Indtægt som den giver, eller overlade Eftermanden den. Brug Kapsavlens hvo der har Jord som er passende, og ikke (som i Skov-egnene) plages af Fugle og Insecter, det vil jeg raade Enhver.

P. L.

Lægemiddel imod Dvægsyge.

I det medicinske Blad, som i Petersborg udgives af Dyr læge Radolsky, findes Anmeldelse om et Lægemiddel imod Dvægsyge (pestitis bovina), som skal være saare virksomt. Dette Middel, som er først bragt i Anvendelse af en Landsbypræst i Sydrusland, bestaaer blot i den Saltlage, hvori Flest og Svinekjød har været nedfaldet. Det syge Kreatur gives deraf en god Spisestuefuld Formiddag og Eftermiddag. Mange Godseiere skulle derved have frelst deres af Sygdommen angrebne Dvæg.

(Det er mærkeligt nok, om Saltlage af nedfaldet Svinekjød skulde have en saa velgjørende Virkning paa Hornqvæg, da man for et Aars Tid siden i „Defon. Neuigf. u. Verhandl.“ læste om, hvorledes et Par

Sviin, som tilfældigviis havde faaet noget Saltlage af en Tonde, hvori Drefjød havde været nedsaltet, creperede deraf og yttrede de samme Kjendetegn, som om de havde faaet en stærk Gift. Tilviise besynderligt, om Saltlage af nedsaltede Sviin virkeligen er saa helbredende for Hornqvæget, og Saltlage af Drefjød derimod saa dræbende for Sviin. Men muligt jo ogsaa, at Svinene have faaet en altfor stor Mængde af den Drefjødslage, som dræbte dem.)

Harft Fidt at rense.

Til 10 \mathcal{L} saadant Fidt tages omtrent 2 Potter Vand, som med hinanden bringes til at koge paa den Maade, at den Steen- eller Leergrøde, hvori det skal koges, ikke umiddelbar berøres af Ilden, men sættes i en Kjedel med Vand, og at denne sættes paa Ilden. Førend Sammenblandingen kommer i Kog, bringes med tilbørlig Forsigtighed 2 Rod engelsk Svovlsyre deri, hvorefter det i et Qvarters-Tid under Kogningen stedsse omrøres. Det tages nu fra Ilden og $\frac{1}{4}$ \mathcal{L} fiint stødt Kridt bringes lidt efter lidt deri og omrøres dermed. Det overlades nu til sig selv for at affjøles. Det rene Fidt, som tillige er blevet noget fastere, afsondres let fra den paa Bunden værende Gips (svovlsuur Kalk) og Gipsvand, og er igjen tjenligt til enhver technisk-økonomisk Anvendelse. Men om man atter nogen Tid vil opkoge det med andet reent Vand, kan det derved end mere forbedres. Det lader sig

ellers, uden at renses, anvendes til Sæbefabrication, da det, endog uden Hjælp af Ild, meget let sættes i Forbindelse med ætsende Alkalier.

Om at bruge Mergel til Stroelse for Qvæg og Faar.

Den liden Afhandling, som herom læses i „Decon. Neuigk. u. Verhandl. Nr. 73, 1850,“ er oversat af Moniteur industr., og Sagen har været taget under Bedømmelse af Societé nationale et centrale d'agriculture, hvor den fandt Bifald af Nogle og forkastes af Andre. Sagen beroer ganske paa Mergelens Bestaaffenhed. Anmelderens Mergel, som han med megen Tilfredshed har brugt, var sandig og indeholdt 72—75 pCt. fulsuur Kalk. Leermergel derimod anseer han for aldeles uanvendelig, da den, blandet med Urinen, afgiver en tyk klæbende Masse, der vil hænge fast ved Dyrene og være skadelig for deres Sundhed. Han beskriver dernæst, hvorledes han lader Mergelen føre i et Skuur, for at den til enhver Tid kan være tør og tjenlig at bruges; og hans øvrige Fremgangsmaade er saadan, som enhver duelig Landmand selv let kan udfinde. Fordelen af at bruge Mergel til Stroelse anfører han at være: 1) Det Straa, som ellers skulde have været brugt dertil, kan nu bruges til Foder, og denne Stroelse bliver i Almindelighed derved mindre kostbar end Halmstroelsen; 2) De ammoniakalske Dunster dæmpes for en stor Deel derved;

3) Urinen indsuges deraf og holdes derved fra at bortflyde; 4) Regnvandet kan, efterat den dermed blandede Gjødske er ført paa Moddingen, ikke, som ellers saa ofte skeer, bortføre de bedste Dele deraf; 5) Dyrene holdes derved rene og sunde, og 6) Bliver Marken derved ikke alene gjødsket, men ogsaa merglet. Det noget mere Arbejde, som haves herved, vil ikke ansees som noget Misligt, da Fordelene ere overveiende.

Fersk Drefjød fra Australien.

Fra Australien føres nu fersk Drefjød til London. Det forsendes i hermetisk tillukkede Buddiser eller Kapsler, og dets Smag skal være fortræffelig. Shippingand Mercantile Gazette opfordrer Skibsrederne til at tage Forraad heraf inden Borde, for at Mandskabet heri kan have en Afverling af det saltede Kjød, som det maa tære dagligen. Admiralitetet har allerede bestilt en Million Pund heraf. Prisen derpaa er ikke høiere end paa saltet Kjød.

Kaninavl.

I Belgien er for nærværende Tid Kaninavlen en ikke ubetydelig Industriegreen. Alene fra Ostende sendes aarligen til London 450,000 Kaniner, og Nar før

Naar forstørres Antallet. Kaninen sælges uden Skind i Gjennemsnit for 1 Franc Stykket. Skindene forblive i Landet.

Kartoffelost.

Gode, hyvide Kartofler koges, og naar de ere afkølede og Skindet er aftaget, blive de ved Hjælp af Rivejernet eller Morteren masede, for at de kunne blive en blød og smidig Deig. Denne blandes med suur Mælk, hvoraf tages 1 \mathcal{L} til 3 \mathcal{L} Kartoffeldeig, gives fornødent Salt og tørres i 3 hele Dage. Derefter æltes og trykkes den paany og tørres i Bidiekurve i 14 Dage. Da er den færdig til at spises, men jo ældre den bliver, desto bedre smager den.

At tvinge Høns til at udflække Kyllinger.

Naar en Høne ikke af egen Drift vil ligge paa $\mathcal{E}g$, bruger man paa flere Steder i Ungarn at tvinge den dertil paa følgende Maade: Man bøier den midterste Klo paa enhver af dens Fodder ind under Fodsaalen og binder den fast der med et linned Baand; derefter sætter man Hønen i en Kurv paa de $\mathcal{E}g$, den skal udflække, og lægger et Laag derover. Da den nu er indespærret, og hverken kan staae eller gaae, er

den tvungen til at blive liggende paa Eggene. Men efter nogle Dages Forløb er Lysten til at udklække bleven vækket hos den, saa at, naar man nu løsner de bundne Kloer, bliver den dog stille, for at udføre det, Naturen bestemte den til.

Raad for muggen Sæd.

Til 6 Tønder Sæd af nævnte Bestaffenhed sættes omtrent 2 Skjepper fint stødt Trækul, af hvilkensomhelst Slags, og begge Dele omrøres godt med hinanden. Dersom den ikke efter nogle Dages Forløb er bleven fri for sin mugne Lugt, indblandes atter en Deel pulveriseret Kul i Dyngen, mere eller mindre, eftersom den skønnes at have behov. Efter en 8—14 Dage vil Sæden vist have faaet en frisk Lugt og skønnes at være bleven tørrere. Kulpulveret kan fraskilles ved en sædvanlig Harpe eller Rensmaskine.
